

Роздруківка “Різдвяна пісня в прозі” (фрагменти)

Чарльз Діккенс

Скрудж був людиною дуже ощадливою. Він рахував кожну монету й не витрачав жодної зайвої.

Він не давав грошей на допомогу бідним, бо вважав, що “кожен сам винен у своїй долі”. Його не цікавили свята, веселощі чи подарунки. Навіть Різдво для нього було “марною витратою часу й грошей”.

Але тієї ночі, коли до нього прийшли духи минулого, теперішнього і майбутнього Різдва, Скрудж побачив, що його скупість зробила його самотнім і нещасним.

Прокинувшись, він зрозумів, що гроші — це не мета, а засіб допомагати, робити добро й дарувати радість.

Відтоді він став щедрим, дбав про близьких і відчув, що саме доброта — найбільше багатство людини.